

ad II.

Bilag A.

Ad Punkt 1: Der ønskes en Redegørelse for, paa hvilket Grundlag og paa hvilken Maade Valutakontoret foretager sin Tildeling af Valuta-attester.

Idet man i øvrigt vedrørende dette Spørgsmaal skal henvise til Oplysningerne i Beretning om Revision af Valutaloven, afgivet af det i Henhold til Lov Nr. 360 af 13. December 1933, § 7, nedsatte Udvalg, Side 16—18, skal man kort resumere, at Bevillingerne tildeles Importørerne paa Grundlag af de fra disse indkaldte Begæring, og at kun saadanne Importører, som kan dokumentere Import i 1931, eller som siden er blevet anerkendt som importberettigede, kan deltage i de almindelige Tildelinger.

Ved de generelle Tildelinger søger Valutakontoret at imødekomme alle de berettigede Importørers Ønsker i procentvis samme Forhold til de begærede Beløb, og man søger bedst muligt at bøde paa de Vanskeligheder, som ved den særegne Bevillings- og Beregningsteknik, der ligger til Grund for Tildelingen, kan opstaa for Importørerne, ved en rimelig Udstedelse af ekstra Bevillinger i Periodens Løb.

Ud over det i nævnte Beretning anførte skal kun tilføjes, at Handelsvirksomheder faar tildelt Valuta-Bevillinger i Overensstemmelse med de Procenter, der udregnes paa Grundlag af de Beløb, der tænkes stillet til Raadighed for de enkelte Varer og fra de enkelte Lande, sammenstillet med de tilsvarende fremsatte Begæring, medens Industrivirksomheder og Reeksportvirksomheder i Overensstemmelse med den Fortrinsstilling ved Tildeling af Valuta-Bevillinger, som forudsættes i Valutaloven, faar tildelt Bevillinger paa Grundlag af det Forbrug af Bevillinger, vedkommende Virksomhed har haft i den nærmest forudgaaende Tid, uanset om det bevilgede Beløb bliver større eller mindre end udregnet efter Procenterne. Dette gælder dog kun, hvis de paagældende Raavarer ikke fremstilles her i Landet, og kun, hvis de paagældende Varer ikke er Handelsvarer for vedkommende Virksomhed.